

DALMATINSKI HRVAT

NOVINE ZA PROSVJETU, GOSPODARSTVO I POLITIKU DALMATINSKE HRVATSKE,

God. III.

ŠIBENIK, 30. SRPNJA 1924.

Br. 82

Orjunaško-Sokolski slet u Šibeniku.

Naivnost.

Poslije tolike parfumske reklame i pisanije napokon u nedjelju 20 o. mj. dočekasmo i taj veliki sokolski slet.

Po proročanstvima glagoljivog dopisnika Novog Doha, po opsežnim pripravama mjesnog anonimnog Sokola, kao i po glasinama koje su proračunano gradom kružile, imalo je to biti nešto veličanstvena, nešto što Šibenik nije do sada vidio ni doživio. Po šaputanju, dobro informiranih, očekivalo se na slet velikog župana, ministre pače i još više. Ovakovim se glasinama htjelo djelovati na mase, na dobričinu i slabice. I zbilja je nekoliko dobrišana Hrvata u prvi čas našle, te za slet koji je imao da izobličiti hrvatski karakter našeg grada, da utuče hrvatstvo i novčanu pripomoć dalo. Oh blažena naivnosti! Oh ti tuđni obziri!

Kada ćemo mi dobroćudni Hrvati otvoriti oči?

Kada ćemo osjetiti u sebi toliko narodnog ponosa, jakosti i svijesti, da ljudima, koji rade protiv hrvatstva, pa bilo pod kojim plaštem, zatvorimo za uvijek svoja vrata i svoje kese. Dok toga ne učinimo, ne ćemo, nikad naići na dužno poštovanje, ni sebe ni svojih svetinja od strane naših protivnika.

Da ne bude hrvatska naivnost i dobroćudnost i danas bi sokol u Šibeniku bio u hrvatskim rukama, i danas bi nad vratima Sokola vijala naša mila hrvatska trobojnica, taj simbol naše krvave, ali

slavne prošlosti, taj zalog bolje budućnosti.

Sokoli dolaze.

Već u petak na večer stigla je vlakom sinjska sokolska glazba. To je ona ista glazba koja je 2. augusta 1914. u sokolskoj odori, na čelu ogromne mase soldatske predvedjene od Popovićevog krvnika Hocshleina, marširala oko Sinja svirajući austrijske koračnice, dok je masa klicala svega i svačesa protiv Srba i Srbije, a kojom je prigodom bio uapšen jedan mladi Hrvat zato što za sviranja carske himne nije smatra nužnim da odkrije glavu. Ne mislim ovim dirat u sinjske glazbare, spominjemo to samo zato što neki od Sokola znadu više put drugima dobacivat njihovu crno-žutu prošlost.

Ostali su Sokoli i gosti sa glazbama stigli što u subotu na večer, što u nedjelju izjutra. Doček je dio mizeran — više nego mizeran. Tako parobrod koji je dovezao cijelu splitsku župu nije bio skoro i nikoga dočekan, što je splicane silno uvrijedilo. Oni su očekivali cijeli Šibenik, a kad tamo stotinjak znatiželjnika bez muzike i klicanja. Nijesu ništa bolje prošli ni Sokoli okolnih mjesta. I oni su ušli u grad mučke, ko da idu na sprovod. Nešto je veselije bilo onima što stigoše vlakom, ali sve mizerno.

Povorka.

Oko 11 sati bila je priredjena povorka oko grada. Na čelu povorke uočene su sokolske zastave. Od deset nabrojismo 6 hrvatskih.

Najbolnije se dojmila Hrvata ona sinjskog sokola. Zastava je to sveta, poprskana jumeonom krvlju hrvatskih Sokolova u borbi na Rijeci 1905. Jedna mila i draga uspomena, jedan umanel hrvatskog sokolskva. I ta je zastava zlobno raskinuta da se na njoj ne razaznae ni znaka sokolskog ni nadpisa samo da ju se može obrnuti nosil. Ovakovo svetogrđe na dragocijenjenoj hrvatskoj zastavi mogli su počinili samo Pribičević-Grizogonovi telici u Sinju. Na čast im budi kao i svim onima vajnim Hrvatima koji su za takovom zastavom u povorci stupali.

U povorci je bilo najviše dvjestotine monturiranih sokolaša. Iz cijele šibenske župe ravno 62.

Zaista impozantno kako dopisnik Novog Doha veli. Za prispodobu pripominjemo samo, da je prigodom proslave desetogodišnjice hrvatskog sokola u Šibeniku bilo u povorci 1260 monturiranih Sokolova i da na 10 sati izjutra nije se moglo nigdje naći ni komadić kruha.

U nedjeljnoj impozantnoj povorci bilo je svakako više glazbara nego Sokolova, ako odbijemo ono par stotina Orjunaša, koji su u povorci stupali u građanskom odijelu tobož pod oznakom sokola. Pomladak je bio najjače zastupan. Crvenkapa - seljaka - nije bilo ni 30. Impozantno! Zaludu se ogledavamo ne ćemo li gdje opazili stare veterane hrvatskog sokola u Šibeniku: Stojica, Kulica, Trlaju, Zorića, Kavadjole i druge, ne opazismo do ciglog jednoga od preko pedesetak živućih. Veterani ostadoše vjerni starom

Gradska Biblioteka
Juraj Šibegović
Šibenik
Naučni odsjek

Poštarina plaćena u gotovu.

„Dalmatin. Hrvat“ je vlasništvo promicateljnog odbora „Hrvatske Štamarske Zadruga“ s. o. j. u osnutku u Šibeniku.

Pisma i novci šalju se na adresu: „Dalmatinski Hrvat“ - Šibenik, Glavna ulica 108.

Rukopisi se ne vraćaju. - Pisma na frankirane ne primaju, anonimna u koš.

svom barjaku i tradicijama sokola i nehtjedoše da budu zajedno s onima koji njihovu neokaljanu i slavnu zastavu pošlaše u ljubljanski muzej.

Povorka je stupala ključ kadikad Jugoslaviji i Sokolu; glazbe, njih 6 na broju udarale vesele davorije nebi li privukle svijet, ali zaludu. Ni s jednog prozora ne pade na povorku ma sama kita cvijeća, od strane gradjana ne pozdravi ju ni cigli uzvik. Pa ipak je jedan uzvik pao, onaj našeg dragog pope, koji je povorku pozdravio sa: »Zdravo naša!«

Povorka se sabrala pred »Hotelom Krka«, gdje ju je oslovio župski starosta g. Adam, pa općinski upravitelj - zemljoradnik u cilindru - Dr. Blažević, te splitski g. Lavš. Njihovi vatreni govori nijesu uspjeli da ni za stupanj podignu klonuli duh.

Sa uzvanicima, gostima, vojskom i sokolo-orjunašima bilo je pred hotelom najviše dvije tisuće osoba.

»Nesretna sparina zadržala je Šibenčane u hladu«, veli jedan sokolaš.

»Nije Bogami«, odvratu mi drugu, »već je sav Šibenik protiv nas, protudržavni, koga bi trebalo bombama porušiti. U naše mjesto, kad ciganska družba s glazbom dodje, navrvi i staro i mlado da iz znatiželjnosti vidi tko je došao, a ovdje sve od nas bježi, neće blizu ko da smo okuženi. Kakvi jugoslavenski Šibenik - Radićev komunistički, svačiji, vražji, samo ne jugoslavenski.«

»Nije vražji gospodine«, odbrusi mu jedan starac, »već božji i hrvatski, koji ne će da s vama šarenjacima ima nikakova posla. Krešimir je ovo grad, a vi ćete znati lko je bio Krešimir?«

Dujo i Mujo.

U gustome skoro mraku
Tisnu splitskom u sokaku
„Balavac“ se svio Dujo
I cigarin srpski Mujo.
Dujoo piva, vincu hvala,
„Još Hrvatska nij' propala!“
Dokle tako ori Dujo,
S druge strane grmi Mujo
Davorije mile svoje
„I nebo je srpske boje...“
Skobiše se u sokaku,
Grunuše se u tom mraku.
„Sve polakše, more, bre,
Što nij' srpsko neka mre!
Kakva to su švapske pesme?
Sad se tako pevati ne sme!“
„Sritan ja sam sad ko ptica —
Leti lička željeznica,
A i usnka hoće doć,
Pa će Split nam naprid poć:
Bit će masti, bit će žita —
Nema Splita do Splita!“
„Sokački te smako bog,
Split Vaš hoće dobit — rogl!
Gradit će se željeznice
Preko majke Srbijice,
A glavna će, mog mi oka,
Luka biti srpska Boka.

Generali i ministri
I konzuli k tomu bistri
Sve se naši Srbi meću
I na vašu korist veću:
Sve što valja dobi Srb —
A bosanski vama grbl.“
Tu mu Mujo, crni vraz,
Baš bosanski grb pokaže.
Raspali se splitski Dujo,
Razljuti se srpski Mujo:
„Splitska narav, znaš, je ljuta,
Biži meni, vlaš, s puta!“
A pijani Mujo viče:
„Srbini nikad ne uzmiče!“
Poletio Mujo k Duji,
Nasrnuo Dujo k Muji.
Zgrabiše se u tom mraku,
Gužvaju se po sokaku,
Dujoo zgrabi za kosinu
Mujo šćepa za nosinu...
Tu je vika, tu je klika,
Tu je borba, tu je korba,
Tu je breka, ta je dreko,
Tu je stupa, tu je lūpa...
Kad udari Dujo Muju
Šačetinom usred njuške: —
„Ovo su ti srpske kruške!“
A kad Mujo bubne Duju
Srid trbušne krupne lokve: —
„Ovo su ti splitske smokve!“

Valjaju se po sokaku,
Gužvaju se u tom mraku,
Al tad redar poviri,
Pa obadva umiri,
Oba svezu, pasja vira,
Pa u zatvor on ih stira.
Na klupi im noge skupe,
Pa im staše gladić „dupe“:
Žila kuca, koža puca,
Žila bije, krvca lije.
„Znajte, da je bolji mir,
Nego li je bablji pir!“
Drugo jutro u zoricu
Otvaraju tamnicu.
„Jeste li se otriznili?
Jeste li se umirili?
Izdirite oba, more,
Drugi put će biti gore!“
Sad posramljen svaki ide
I oba se kruto stide,
Besidio splitski Dujo:
„Čujče mene, brate Mujo!
Pustimo se mi na miru,
Živit ćemo ko na piru:
Meni moja latinija,
Tebi tvoja Šumadija:
Popu pop, bobu bob —
Neka nitko nije robl!“
Odgovara ganut Mujo:
„Aferim ti, dragi Dujo!

Evo idem, majčini sine,
Odmah s mesta preko Drine:
Tu ću gojiti svoje svinje
I krpati kotle sinje.
Poslat ću ti suha svinjca,
A ti meni bačvu vinca.
Popu pop, bobu bob,
Neka nitko nije robl.“
„Kad svršismo bratski stvar,
Zapušimo po cigar!“
„Kad se duga mešom puta,
Volim, Dujo, ja burmuta!“
Dujoo lulu zapušio.
Mujo burmut ponjušio.
S dima Dujo zakašlja,
Pa kada se nakašlja
Okrenu se strilovito
Pak otplućnu gromovito
Pram istočnom tamo smiruo
I opsova „pasju viru!“
A Mujo ga kihati začu,
Suze roni ko da plače,
„To je zdravo!“ Mujo dreknuo,
Gromorno se pak oseknuo,
Te opsova „turski krst“,
Pa otare o zid prst...
Pakloni se Mujo Duji,
Nakloni se Dujo Muji.
„Z bogom ostaj, dragi Dujo!“
Sritno pošo, dragi Mujo!“
Stipica Biokovac

Na vježbalištu.

Cijela je »Poljana« bila ogradjena za vježbalište. Okolo su bile podignute tribine za gledaoce. Materijal je za iste dalo društvo »Steinbeis«, a prenijela i čuvala vojska. Iz početka se ulazilo sa ulaznicama (značkama) po 15 Dinara, a poslije bezplatno. Da bi se ispunila praznina. Na vježbalištu ne opazismo ni jednu hrvatsku zastavu ma da to je bila tobožnja proslava 25 godišnjice osnutka Hrvatskog Sokola.

Vježbe je izvodjalo vrlo malo vježbalaca. I tamo je bilo sve nižno, bez znaka oduševljenja. Mnogo je monturiranih za vrijeme vježaba bilo po gradu ili hladilo svoja suha grla, tako da su neke gostione i krčme učinile dobar posao.

Odlazak.

U večer su Sokoli i gosti ostavili naš grad. Mnogi bijahu vrlo veselo raspoloženi. Pri odlasku, vinom ugrijani, otkriše vanpartaični Sokoli svoje pravo lice. Ah, to blaženo vino! Tako su Splićani, ali poslije nego se zaklonišu u parobrod, počeli derati se: »Dolje Radić! Dolje separatisti! Živita Orjuna! i tako redom. Na kopnu bijahu krčki ko gaganjci.

Nekoliko je prisutnih hrvatskih omladinaca nato vrlo dostojanstveno odvratio sa Živita Hrvatska! Živio Radić! dok je neko od puplike zgodno zavikao: »Živiti balavci splitski!« našto je nastalo pleskanje. Tada je naša revna policija uzela uredovati, razganjati svijet, a omladince uapsila. Nakon lične premetačine, jer nije kod nijednog nadjen ma ni sami žepni nožić, pušteni su na slobodi. Splićani su sad nesmetano pod zaštitom bajuneta mogli da se deru i izazivlju. Zdravo sokolski!

I kod odlaska čirskog sokola (bolje Ojune) iz Prekoga predvođena od dvaju arnautskih učitelja, radikala, čulo se s parobroda uzvika: Živita Orjuna! Dolje! se nije vikalo nikome, ako ne vodstvu sokola, koje im je obećalo bezplatnu vožnju, pa pri odlasku trazilo naplatu.

Najveselije je bilo pri odlasku »Ustrajnog« remorkera ratne mornarice, koji je bezplatno vozio Sokole šibenske okolice. Tamo je jedan veoma veselo raspoložen Sokol htio svakako da ispuca svoju govoranciju. Govorio je tako lijepo, da je prisutna glazba sa svojim forte-fortissimo htjela da ga nadjača. Ali jer se dobri čovjek nije dao smiriti morali su se oni od trombuna i velikog bubnja vražji potiti. »Sibenčani, građani, ja vas pozdravljam. Neka živi naša dična Krešimirova žuna, naš dični vođa Dr. Krstelj!« Bog zna u kojem se carstvu nalazio onog časa dobri čovjek, i nebi li, da ne budu velikog tambura, završio sa »Živita Hrvatska!« Jer je »Ustrajni« grozno zakruknuo, ne čusmo zadnje riječi grlatog govornika. Ipak je bilo i uzvika: »Živita bakara dalmatinska!« I sa »Ustrajnog« bilo je povika: »Tri put zdravo Orjuna!« »Živita naša demokratska stranka!« Sve u sokolskom duhu. O ponoci krenuli su posebnim vlakom oni iz Drniša i Knina. I tamo je bilo stranačkih uzvika na koje se nitko nije osvrtno. Ta gubili su se u noć!

Ove je »državotvorne« ispratila i cijela četa žandara, redara i de-

tektiva, da im se nebi što neugodna dogodilo. Uopće puna tri dana bio je sav aparat na nogama, Sa svim suvišna reynost. *Sibenčani su pitomi, te neće nikada napasti strance u svom gradu, pa ni onda kad ovi proračuno dolaze da ih izazivlju i vrijedjaju, kako se to u nedjelju na večer vidjelo.*

Ovako završi »velika« sokolska slava u Šibeniku.

Zaključak.

Nedjeljna sokolska parada nije uspjela i nije postigla svoju svrhu. Ona ne samo što nije izobličila lice našeg grada, uzdrmla hrvatstvom, naprotiv ga je utvrdila i ojačala. Bez ikakove agitacije, bez ičijeg nagovora, više od četri petine građana, raznog stranačkog opredjeljenja, odklanja ne samo poziv Sokola, već i samog općinskog upravitelja, tobožnjeg predstavnika građana, da slavi prisustvuje.

Švladava i samu napist znatiželjnosti i neće da se miješa sa bezimnim šarenjacima, pa makar se oni zagrnuli u Šibeniku toli obljubljenom sokolskom kabanicom. U nedjelju je Šibenik obračunao sa sokolom, koji se srami svog imena i prošlosti, koji hrvatsku zastavu šalje u muzej. Bez ijednog uzvika u nedjelju je cio naš grad manifestirao za hrvatski sokol. I mi se nadamo da će naskoro ovaj iznova u našem gradu razvit svoju zastavu, raširit svoja jaka krila, da pod njima okupi, kao i nekada, sve što je zdravo i rodoljubno. Veterani hrvatskog sokola, ustanite! Zove vas Majka Hrvatska; moli vas probudjena mladost Krešimirova grada!

Hrvatski grad Šibenice, Bog te poživio!

Slom pljačkaške vlade.

Onda, kada su pljačkaši slavili slavje nad novom pobjedom i kada su bili uvjereni da su sigurniji nego ikad, te da im je »Zborni mandat u rukama, nastade nagli preokret i ove narodne ubojice i krvopilice ljosuše, tako, da se valjda više nikada ne dignu.

»Izlapeli« stari cincarin i bugaraš Pašić, te Tizsin gojenac, austro-magjarski slugan, čovjek, koji je spravan služiti i crnom Arapinu radi vlasti - Pribac, ova dva velikosrba, ne iz rodoljublja već iz pohlepe za pljačkona i vlašću, ova dva fatalna čovjeka za ovu, po njima upropašćenu zemlju, neslavno padoše, radi svoje babatosti i to u času kada su se osjećali najjačim i kada su već počeli provadljati, najavljeni bijeljinski i šabački krvavi režim, koji je mogao da dovede ovu zemlju do građanskoga rata.

Ništa više ih nije moglo spasiti. Kupljeno Musolinijevo prijateljstvo, sve moguće varke i balkanske smicalice, mita, prijetnje i tajni sastanci sa bjelorukcima, za izvedenje tobožnjeg državnog udara, sve to im je bilo izlišno. Nije na koncu pomogla ni pobjeda u Glavnom odboru radikalne stranke, na sjednici kojega, je stari lisac naredio, da se njegovi sinovci dreče, kako je on gospodar ove zemlje i da je »Pašić pobijedio kralja«.

Njihova zvijezda je ugasila onim časom, kada se je u beogradskoj skupštini

pojavila čvrsta i neustrajiva falanga, predstavnika hrvatskog naroda, narodni poslanici hrvatske seljačke republikanske stranke. Tim časom su dani njihove vladavine bili odbrojeni i oni nisu niti puna 4 mjeseca izdržali na vlasti.

Nakon ovoga, svakomu pa i najzagriženijem političkom protivniku mora biti jasno, da je HRSS na čelu sa svojim predsjednikom g. Radićem, svojom mudrom i pametnom politikom, spasila ne samo Hrvatsku i hrvatstvo, već da je ova, uz pomoć nekoliko poštenih Srbijanaca, spadalacjelu ovu nesretnu zemlju od propasti i rasula. Samo njezinom odlučnom držanju imade se zahvaliti, da se prošlog proljeća nije zapalio Balkan i da naša vojska nije provalila u Pernik, samo za to da se održi hviti pljačkaški režim na vlasti, radi daljnije pljačke. Mudro vodjenoj politici HRSSa i svih poštenih Hrvata je uspjelo, da nakon prodaje hrvatske Rijeke, sramotni »pakt prijateljstva« nije bio do kraja proveden.

Nad tim kolosalnim uspjesima HRSS, može s pravom da bude ponosna i da vodi odlučnu riječ u politici i upravi ove zemlje.

Naša HRSS će kao sastavni dio šireg opozicionog bloka, podupirati lealno novu vladu, sve dotle dokle ova bude radila na bazi inroljubivosti, čovječnosti, ravnopravnosti i bratskog sporazumu Hrvata, Srba i Slovenaca. Pomagat će ju u radu da se uvede red i poštenje u upravi zemlje, da se podigne u narodu propali ugled i vjera u vlasti, da se poprave učinjene nepravde, te da se dokine zloropora i pljačka. Tražit će dapače da se pozove na odgovornost sve one, koji su se o to ogriješili, pa bili oni i sami ministri.

U vanjskoj politici će ju pomagati i tražiti da se održi mir na Balkanu i Evropi, da se naša vanjska politika dovede u sklad sa današnjom politikom Engleske i Francuske i da se sovjetsku Rusiju priznade čim prije »de facto i de iure«.

U samu vladu, HRSS neće ulaziti prije nego li to za nju bude podesno i korisno. A kada bi ulazila, ona bi imala da pokrije onoliki i onako važni broj resora, koji joj po brojčanoj snazi i kao predstavnici hrvatskog naroda i pripada.

Sada, kada je zaslugom HRSS, a najviše zaslugom njezina predsjednika g. Radića, zavedena era mira i ljubavi u ovoj zemlji, želimo i očekujemo, da se nakon dugog izbivanja u inozemstvu, povratni čim prije u domovinu naš predsjednik, gdje će od cijelog hrvatskog naroda biti triumfalno primljen i kao hrvatski Mesija pričekan.

Nikoli Pašiću.

Pašić Niko, vražja klicko,
Tebe žalit ne će niko;
Zaludu te ljube psine
I jejbne sa pečine,
Sve zlokuge crne ptice
I sve zmije otrovnicke.
Zalud zuriš u vedrinu
U zamjernu visinu,
Gdje se družu odabrani
I jezici bogom dani!
Gulitelj si našeg roda,
Geslo tvoje: Kru je voda!
I jedinstvo svih rovova,
Svi te svjesni mrže za to,
Jer ti draga samo zlato
Ti si glavno od budale
Koju škole baljuzgave
Ljubli, štiti sve do pete;
Nečula da te ko omčete,

Već koracaš dalje smjelo
Da dovršiš zlobno djelo
Da nam bude na sramotu
I svakome tvom' idiotu.

Pašićeva poslje pada,
Davidović kada vlada,
Ovako će Kapić Jure
Pjevati pjesme ispod ure
U sred Splita, da ga čuje
Čika Ljubo, kako kljuje
On Pašiću srce, oči,
Kako mu se duša kochi
Od veselja, jer se Niko,
Strovalio, da ga niko
Niti plače, niti žali,
Niti želi, niti hvali.

Split, 28. srpnja

Glas s Marjana.

Kila radikalskog poštenja.

Radikalni narodni poslanik Mihajlo Ranković u polemici s »Balkanom« iznosi u svojoj listu »Suotri« ovaj divni vijenac radikalskih Pašićevskih afera: Čudi nas samo zašto redakcija »Balkana«, koja traži i ovakove sitnice, nije tražila krupna i prekrupna pitanja državnog upropašćivanja.

Zašto redakcija ni jednom riječju ne pomenu:

1. Aferu »Trbovlje«, gdje se izdijelilo mito od 4.500.000 dinara;
2. Aferu »Lokruma« gdje se izdijelilo mito od 3.000.000 dinara;
3. Liferacije Škodine;
4. Aferu kuće Adama Stala, kojoj je ministar Financija izdao bonove za 54.000.000 čehoslovačkih kruna, da bi »braća« podijelila 5.000.000 kruna provizije;
5. Aferu sa otkupom Majlatovog imanja, gdje se i dan današnji dijele provizije;
6. Aferu sa podizanjem bežične telegrafije u Rakovici, gdje su dva dična sinad podijelila pol milijuna dinara;
7. Aferu sa Blerovim zajmom, u kojoj je svaki simpatični prijatelj te redakcije omastio brke;
8. Aferu sa Fondešenovim zajmom, gdje se htjelo i ime samoga Kralja Aleksandra da okajja;
9. Aferu sa zajmom od 1.000.000 din., koju je sumu tatin sin digao od Jadranske Banke na Kraljev račun;
10. Aferu sa naoružanjem vojske iz redovnih budžetskih kredita;
11. Aferu sa zajmom od 300.000.000 francuskih franaka za naoružanje, u kojoj najvidnije uloge igraju: Ministar Financija g. M. Stojadinović i krasni sin.

12. Aferu sa zajmom Uprave Monopola od 300.000 funti sterlinga, kojoj opet igra glavnu ulogu g. Stojadinović;

13. Aferu sa nabavnikom Manliberovih revolvera, gdje je Ministar Financija protivno svima propisima izdalo milijune avansa ovome gazdi;

14. Aferu sa mostom između Beograda i Zemuna;

15. Aferu sa mostom između Beograda i Pančeva;

16. Aferu o otkupu orijentalnih željeznica;

17. Aferu otkup južnih željeznica;

18. Aferu o nabavci automobila za vojsku;

19. Aferu o nabavci lokomotiva i vugona, u kojoj je državna kasa samo na jednoj nabavci oštećena sa 1550.000.000 dinara;

20. Aferu sa nabavkom čebe za vojsku iz Engleske itd.

O reparacijama, sekvestrirama, intervencijama i drugim stvarima i da ne govorim.

Šta bi se tek reklo, kad bi se pre-

tresali domovi bivših ministara i tako vidjelo sve šta je iz Direkcije Plijena odnjeto i od naroda opljačkano. A koliko li bi gazda od novopodignutih kuća u Beogradu ostalo da ne ode u aps, kad bi jedna nepristrana anketa izvidjela sve i pregledala račune, na koji su način gazde ovih kuća do njih došli?

Akcija za zemljoradnički kredit.

U četvrtak dne 10. o. mj. održao je u Zagrebu permanentni „Zadružni Akcioni Komite za zemljoradnički kredit u Zagrebu“ svoj prvi sastanak. Vijećanja su trajala od 4 do 8 sati i 15 minuta poslije podne. Prisutni su bili delegati od 12 središnjih zadružnih i poljoprivrednih organizacija u zemlji, imenito oni iz Zagreba, Sarajeva, Splita, Osijeka i Ljubljane. Poslije opširne stvarne diskusije o mogućnostima, kako bi zadružne i poljoprivredne ustanove došle najbrže do povoljnog kredita, bez kojega prijeti i opasnost opstanka tim našim važnim organizacijama, pa i kriza same poljske privrede odnosno poljske produkcije, izabran je radni odbor, koji će čitavu akciju voditi. Akcija će se provoditi energično i najstrožim tempom. Prvi će korak biti, da će se od svih zainteresiranih organizacija sabrati konkretni brojni podaci, koji će imati da služe kao osnovica za sve daljnje korake. Ti podaci odnose se naročito na pitanja, kolika je potreba na kreditu pojedinih organizacija, najviše taksirana i koliko je od te najviše potrebe pokriveno. Na osnovu takovih podataka izći će udružene organizacije sa konkretnim predlogom pred Narodnu Banku SHS, i Poštansku Štedionicu. U tu svrhu tražiti će se potpora i svih parlamentarnih klubova te će u vezi s time biti sazvana konferenca, i to vjerojatno u Beogradu, na koju će se pozvati i predstavnici parlamentarnih klubova, koji imaju smisla za ovo goruće pitanje naše poljske privrede i našega seljaštva. Pretresale su se i druge mogućnosti rješavanja ovoga danas najaktuelnijeg pitanja naše privrede kao n. pr. dizanje zajma u inozemstvu uz garanciju države. Što se tiče projekta Zakona o zemljoradničkom kreditu, traži Akcioni Komite, da Ministar poljoprivrede sazove u tu svrhu ankete, na kojoj bi naročito poljoprivredni i zadružni krugovi imali zgodu, da iznesu svoje poglede na ovo pitanje. Na osnovu materijala, koji sprema Radni Odbor Komitea sazivali će se u najkraćim rokovima daljnji sastanci Komitea.

Čim Komite prihvati elaborate Radnoga Odbora, izvijestiti će o njima sve zastupane organizacije, u uvjerenju, da će samo složan istup dati koricama Komitea potrebni autoritet i tako osigurati uspjeh akcije. Iza ove akcije stoji danas 11 središnjih zadružnih organizacija, 2 gospodarska (poljoprivredna) društva i 3 zadružne banke sa kojih 3.000 zadruga i više od 150.000 zadrugara, bez razlike narodnosti i političke pripadnosti.

Alipaša od pazara.

Upravitelj općine g. Ante Blažević, komesar općinskog redarstva g. Tomo Bumber i nadredor Sime Ban postali su najmilije i najobjubljeniji tri osobe u gradu preprodavalicama na loži i na pazaru.

P r a v i

Schicht-sapun s markom „Jelen“ bio je već prije 60 godina poznat kao najbolji i najizdašniji sapun za pranje. Pazi na ime Schicht i marku „Jelen“!

Koliko ih ljube i vole, držimo, da kada bi se kojemu od njih spotakla noga na obali i on se strovalio u more, nijedna se od njih ne bi ni ganula. A zašto su naše preprodavice ovako zavoljele ova tri općinska funkcionera, tri Alipaše od Pazara?

Jadne i bijedne preprodavice dok su bile na loži, mogle su da zasluže onaj komad crnog kruha i srdelo za objed, a sad kad su ih bacili na pazar, čule i pile cijelo jutro, hoće li tko doći kupiti u njih kilo krumpira. Molile su i kumile ljude na općini, da ih povrate na staro mjesto, ali općinski alipaše ne će da čuju ni riječi. Znađu i sami da su pogriješili, da su preprodavalicama zadali smrtni udarac, kada su ih izložili uz put, na prašinu, jer nitko pametan neće kupovati hranu punu prašine, od koje se preprodavice ne mogu braniti, ali Alipaše su bez srca za bijedne preprodavice i odbiše im molbu. Ovakvih ljudi bez milosrdja sigurno nemade pod nebeskim krovom, i mi iz samilosti prama ovim tužnim i siromašnim ženama, podizemo glas prosvjeda, i pozivljemo općinu, da gospodarski ne ubija nikoga u ovom gradu. Ako Alipaše nisu sposobni da stvore jedno mjesto za preprodavice, na kojemu će im biti omogućeno da zasluže komad kruha, onda neka ne prave s njima eksperimenta i neka ih puste u miru i na mjestu gdje su do sada bile.

Ovdje ne smije biti prkos, a radi neznanja općinskih Alipaše ne smije u gradu nitko stradati — pa ni preprodavice. One su kćeri našeg grada, plaćaju poreze, pak imaju pravo na život i na zaradu.

Alipaše — opametite se!

Razgovor na loži.

Jelača (sva vesela): — Jesi li kupila krušaka? Sluške su nema crva u njima.
Ikača (jutoito): — Nije moj muž radi-kaš ko i tvoj, da ju mogu Talijancu plaćati kruške po 16 din., a vočke po 22 din. kilo, a on, žalost ih ubila, vino je prodao po 2 i po dio. Moja Jelača, vidiš, 8 litara našeg vina za kil talijanskih voćaka.
Jelača: — Ko ne može trošiti laka ne ide voćaka.

Ikača: — Viš nepravde, a naše preprodavice nisu mogle one lipe sladke kruške prodati ni po 3 din. Hekli su im da su zelene i sve s njima u more. A vidiš i ove nepravde. Talijancu su dali najljepše mjesto na loži, a naše su preprodavice potrali gori pred grad, gdje se peču na suncu, ko da su prava marva.
Jelača: — Talijani su naši prijatelji. Pred njima treba zatvoriti oja.

Ikača: — Lipi su nam prijatelji. Ajd s vrugu ti i...
Jelača (brzo): — Jezik ti se presušio, muči! Nemoj da te čuje redar.

Ikača: — Neću čuje! Svak vidi nepravdu. Puljizu najljepše mjesto na loži, a naše preprodavice vanu, gdje je prije marva stala. Je li to pravda, da Puljiz za jedno kilo krušaka u nas može kupiti četiri kila kruva. — (Prolazi stari Tanfara iz Krapoja). — A vidiš ovi čovik ima još pune bačve vina, pa ne može ga ni darovat, ni prodat.
Jelača: Neka ga pije sam!

Ikača: Čuj, Jelača, a zašto nisi bila na predstavi djaka iz Varaždina?

Jelača: Gdi ti pamet? Mi nismo htili poći.

Ikača (sva začudjena): A zašto ne?
Jelača: — Ali se ne slađa, da se je varždinsku regimenta najviše proslavila u ratu proti našim?

Ikača: — Više su se proslavili vaši Bukovčani nego li varaždinci!
Jelača: — Oni su morali slušati befel ili su vješala.

Ikača: — Lipo veliš! Vaši su morali slušati befel, a naši...? Reci, tako su bila vremena, a danas treba sve zaboraviti, ako ćemo živiti ko dvi sestre!

Jelača: — Sad biste htili sve zaboravit a kad ste nas klali...
Ikača (upadne joj u riječ): — Šuti, klali su vaši ko i naši!

Jelača (u sebi odlazeći): — Ima i jona pravo! Ludi su bili jedni, i drugi! — (Na glas): — Jesi li bila nikdan na Poljan!

Ikača: — Nisam, tamo nije mista za Hrvate!

Jelača (trija dan o dan i ruže se): — Sad je Sokol naš i vi Hrvati pušite u rog!
Ikača (zastripi zubima): — Bide on opet Hrvatski Sokol i vrtiče se hrvatski barjak iz Ljubljane, htili vi i ne htiti.

Jelača (podrugljivo): — Z bogom, puše vitar i ne čujem ništa! Sad smo mi na vladi i štiti, moja Ikača, ili ćeš u prčun.

Ikača (udlazeći): — Doći će dan puhaće vitar i nama Hrvatima! Neštaće radikalne lupečke vlade.

Dvije moralne pljuske „Njima“.

Primamo iz Knina: Tu skoro posjetila je našu varoš jedna visoka ličnost iz Beograda u automobilu. Kada su varoške lole stale dreciti se: „Živila Velika Srbija!“, jedan od suputnika je dao nalog šoferu, da vozi i auto odjuri iz Knina.

Primamo iz Drniša: Ovdje je ovih dana boravila jedna visoka ličnost iz Beograda. Za vrijeme njezina boravka jedan ugrijani bakija stao klicati što ga grlo nosi: „Živio Pašić!“ Na to se je prisutni republikanac odvažio i pred tom visokom ličnošću, kilknuo je „Živio Radić!“ U razgovoru, vell se, da je ta visoka ličnost o zadnjem pokliku rekla: „Imao je pravo!“

Tako su tamo „Oni“ dobili dvije moralne čuške i ostali duga nosa.

Naši dopisi.

Split, 22 srpnja.

Od činovnika većim dijelom su pensionirani i tu su zastupane sve moguće kaste. Kapitalisti: pu Srpkinja Staroj Angelini i dr. politička: pu Swo-bodi, financaji: Šegviću i dr., žandar-marija: pu Markovini i dr., sudbena: pu Borozanu i dr., svećenstvo: pu Jereju Mateju, športovi: pu Doležalu i dr., porezna: pu Allegrettiju itd., a ko da sve nabrojiti? Svi pak državni umirovljenici primaju po 2 plaće, nalme mirovnu i općinsku namirnicu, dočim naša mladost šeće se i gladuje, a nije namješlena, jer ne puše u svirala opć. paša. Naši opć. paše vole tudje pripadnike no svoje građane. Između činovnika prednost imadu ženske i ove poslje nekoliko mje-seci službe bivaju imenovane stljinim u XI čin. razredu, a muškarci vjek

ostaju u privremenom svojstvu, osim koje iznimke. Zašto? Između nepotrebnosti imade naša općina 15-16 konja, nekoliko kočija, više teretnih automobila i jedan ili dva luksuana. Kočijama većim dijelom se služi Šef Vojnog Odsjeka g. Šegvić, šef smetlara isto Pavao Šegvić (koji više puta i svoju obitelj na kupanje vozi) i Jerej Matej, a najmanje se služe opć. prisjednici, dočim često vidjamo po koju damu da se vozi. Na žalost imademo više dinastija ali koja svim prednjači - to je Šegvića. Njezin Šef Marin, znade goriti svjeću i Bogu i vragu, pak sve mu ide kao po loju. Ali dobro bude, ako uvijek tako bude.

Sada taj veliki Jugoslaven, svakomu kaže ti si bio Austrijanac. Pita-mo mi njega što je on tekom rata bio? Je li se iko njega plašio kao vojničkog referenta? Ko je bio najpozniji sluga Madirazzi, Špurnu itd.

Glasi sa Marjana.

Orljana na djelu. Vodice, 29. srpnja. — Ovdješnjem Hrvatu Stipi Alifrovu u noći od 15 na 16 o. mj. mjesni razbojnici i delikventi posjekli su 25 stabala višanja i 2 stabla jabuka. Stela oko din 3000— Ovo varvarsko zlodjelo prijavljeno je mjestnim oružnicima.

Hrvati u apsu. Drniš, 29. srpnja. Naše pristaje Roka Šarića i Marka Škopca iz Unešića uapsiše i strpaše u tamnicu a da i sumi ne znadu razlog zašto ih se progoni.

Zandarake prijetnje. Drniš, 29. srpnja. — Iz Unešića nam javljaju pristaje, da ovdješnji narednik Trifun Marčić nagovara seljake, da ne smiju općiti sa Rokom Šarićem, Markom Škopcem i Filipom Vasićem iz Koprna, i nagovaraju ih da se ne drže sa hrvatskom republikanskom seljačkom strankom. Od seljaka koje je nagovarao, dobio je dostojan odgovor.

Smrdi im hrv. zastava. Lečevica, 29. srpnja. — Na sv. Jakova sakristan, po nalogu braće, izvjesio na crkvi hrvatsku zastavu. Ova je kopnula oči općinskom upravitelju Marku Poliću i Josipu Radoji. Dodjoše pred crkvu sa četiri oružnika. Ispitivaju sakristana zašto je na crkvu izvjesio hrvatsku zastavu. Ovaj mu odvrati, da seoska braća hoće, da se ona vije na crkvi. Gospoda mu rekoše, da ju mora ili obrnuti ili skinuti sa crkve. Sakristan odvrati, da nemože ni jedno ni drugo. Gospoda se odaleče. Kašnje dodje jedno deranje i skine zastavu. Kada se je u selu saznalo za ovo nasilje sakupiše se braća i dočrče, da se zastava hrvatska mora opet staviti na crkvu, jer da ni opć. upravitelj Polić i njegov drug Radoja, da ni sami žandari nemadu prava dirati u hrvatske svetinje.

Hrvatsku zastavu ponovno izvješ braća na crkvu i pomnijivo ju čuvahu, da se nje ne bi dotaknula „bratska“ ruka radikalnih jogmca, koji kada su začuli da se je cijeli narod podigao protiv njih sakriše

se negdje, da ih se nije više na očima vidilo.

Opaska Ured: - Na znanje svim prišasama, Svaki Hrvat republikanac smije slobodno njemu samo hrvatsku zastavu i nijedan žandar ne smije u nju krenuti pristom. Ako kojemu žandaru kopja oči, neka ih zatvori dok prolazi mimo hrvatske zastave, ali on ne smije u nju dirati, niti od naroda tražiti da ju skinu sa crkve ili sa kuće. Svaki slugaj treba u svjedoka javni žandarmerijskoj komandi u Splitu i ona će dobitnog žandara pozvati na odgovornost.

Velezajadnički proces. - *Septurine*, 28. srpnja. - Na drugu dan Uskrsn potukli se Hanao i Njujaši. Momci bili malo veseli radi jeftinog vina. Kako vazda tako i sada uzokom smutnjama i seoskim trzavicama bili su nitkovi njujaši, jer su vikali: doli Hrvatska! Medju Hrvatima bili su i nekovi vojnici na dopustu. Njujaši brzojavljaju u Šibenik: Buna u mjestu, ima ranjenih, tučnjava traje.

Pristrani i nesposobni žandari dolaze iz Zlarina i ispitiuju „ukupno“ njujaše a Hrvate svekojga „napose“. Pravda! Žandari pristrani tuže vojnike Hrvate vojničkoj komandi, -- ali ne vojnike njujaše. Procesi se vode pred vojničkim sudom i pred državnim odvjetništvom jer da se je vikalo: doli Pašić! Do koji dan javiti ćemo ispadak. Kadija laži i kadija sudi pak već znamo osudu: Ne čudi se narode! Vraćaju se vremenom: Hrvati pod turskim carstvom!

Doli Hrvatska *Septurine*, 28. srpnja. Na 20. o. mj. prošli sa proslave iz Šibenika „Jugosl.“ Sokoli. Zaustaviše se i u Prvić Luci. Bilo je oko 10 sati u večer. Vojnički je tender zviždao, ali uzalud jer niko nije došao niti da prihvati uže od tendera. Vikalo se sa vojničkog tendera: Doli Hrvatska! To li je narode tobož „Jugoslavenski“ sokol a u istini nije nego „Veliko Srpski“ Sokol. Na znanje svakomu i ova činjenica.

Iz Sinja nam javljaju, da je u nedjelju 28. o. mj., prigodom orjunaškog sleta, cijela Varoš bila blokirana od mase žandara, koje je vlast tamo doprenila, da štite te plaćenike i bandite. Od straha dapače, seljaci iz okolice nisu bili pušteni niti na sv. misu. - *Altroch* - jugoslavenski Sinj.

Gradske vijesti.

NA ZNANJE. Dojduće sedmice napisana će razaslati svojim dužnicima poštansko pouzde, pa se lijepo mole, da pouzde iskupe, da tako sakupimo novca za izplatu dugova i za daljne izdavanja lista.

UPRAVA.

Zadnja zapljena. I broj 80 našeg lista bio je po državnim odvjetniku upravo oklajštan. Za naše predplatnike u pokrajini priredili smo odmah izvrsno izdanje, a skoro polovina lista bila je u bijelini. Sud je zapljenu djelomično poništio a potvrdio je zapljenu samo u pogledu članka „Zdravo Semozvan!“ jer da se istim sije tobože plemenski razdor i mržnja. Uložili smo priziv, pa smo uvjereni da viši sud neće biti istog mišljenja, kojega i Šibenski, te da će zapljenu sasvim poništiti.

U zaplijenjenom je članku govora samo o orjuni i njegovu savezništvu sa policijsko-sokolskim društvima. Ni jedne jedine riječi nema za koju bi se moglo posumnjati da bi mogla izazvati plemensku mržnju. Hudej vjerujemo da se zapljenom htjelo pomoći sokolskoj slavi. Medjutim su se u gurgu i cenzori i suci uvjerali, da su time veoma lošim uslugu učinili, pravoj sokolskoj misli.

Na ovu zapljenu ćemo se osvrnuti u svoje vrijeme, kao na ispuše i na uvrijeđe koje su pale, iz usta slonovitih tuoklonera, tom prigodom.

Velika nezgoda. G. Miro Čaleta pravnik, pošao je prethodnog ponedjelja u posjetu svom drugu Drugi Ivakovića u Ervenik. Tamo je sretno prispio. Istu večer u kući ovoga, najvešt stuhama, i uznežaj da postoji i drugi ogranak, pa je sa prvog ogranka stupa na jednu željeznu cijev tako nesretno, da je zadobio teških ozledu između nogu. Bio je prenesen u bolnicu, gdje je pažljiv liječničkoj njezi uspjelo da odkloni teške posljedice. Sućut i žalost građanstva nad nezgodom ovog čestitog i ljubljenog mladog čovjeka, bila je općenita.

Uapšeni. Prigodom orjunaškog-sokolskog sleta u Šibeniku, bilo je uapšeno 6 hrvatskih omladinaca, bez ikakova razloga. Policiju ih je odmah, nakon što je ustanovila, da su prijave proti njima sa strane orjunaška lažne, pustila na slobodu.

Šibenska glazba, imali smo prilike da vidimooprve Istupe podmlatka Šibenske glazbe. Ivala murnom radu izuzimanju njezinog učitelja i odbojnika g. Kirila Vidovica, potmladak je sa svojom spremom upravo iznemadilo i zadivio cijeli Šibenik. Izgledalo nam je da su to sve sami stari glazbari. Uvjereni smo da će g učitelju i Upravi u najkraće vrijeme uspjeti ispuniti one još uale nedostatke, pa im u ime građanstva čestitamo, na postignutom uspjehu.

Malo šale. Kada je u Splitu došla vijest, da je Ljuba Davidović postao ministar predsjednik policijski komesar Nikola Carević poslao mu je brojov sa ovim riječima: „Moderirajte se malo, gospodine Davidović!“

A kada je u Šibenik dospjela vijest da je Prbičević Prbnuo sa stolice, advokata Dr. Čedo Medini pozelenio u licu i misleći da je dobio zlatinju ode u liječnika. Liječnik ga pregleda i reče mu: Nije zlatinja, već politička bolest.

Taj isti Medini, koji se je prvi i to i to brzojavio, saglasio sa politikom g. Davidovića prigodom zagrebačkog kongresa i slavio njegov karakter i značaj, u zudujuem „Životu“ piše:

Davidović je najveći korupcionista, jer on je svojim ustupcima separabizmu, korupcionu ideju jugoslavenskog nacionalizma i državnog jedinstva. Dr. Č. Medini.

Pa da se od srca ne nasimije, besmisleno blezgarijama, ovog megalomanskog vrtikape!

Vrijeme. Zadnja tri-četiri dana vrijeme je takovo kao da smo u početku proljeća. Svaki dan grmljavina i kiša, tako da je upravo zabladilo. Na više mjesta u okolini je bilo krupe, koja je nanijela velike štete u Vodicama, Tribunju, kotarima i okolici Drišna.

„Isalania“ krasna holandska yachta bila je opeta ovdje na prolasku za Jug, ali sada pod talijanskom zastavom. Izumajli su ju neki bogati Talijani iz Metaka i sada njome putuju i po Jadranu, a zatim do Carigrada.

Novi škandal Kesslera. Govorku se da je ovaj moralni propilica, koji pošilje svega onoga, što je sam o sebi napisao, imade bezobraznosti da noću krišom u Šibenik dolazi, napravio jedan novi namotni škandal, izrabiv gostoljubije i prijateljstvo. To je donekle i pravo onima, koji su ga primali i s njime se družili.

I sa ovakovim su se neki sudije drž. odvjetnici, i novinari družili, dapače i svijete primali. Pravo kuže narod: Svaku pticu svomuu letu.

Perovićev adlatus. Agent Grgo Belamarić češće dolazi iz Splita u Šibenik, da ovdje kontrolira koliko državne organe, toliko i mirno građanstvo, koje ne puše u Perovićev radikalni mješt. Na sletu policijsokolu Belamarić morao biti u Šibeniku, da oh istom obavijesti svoga velikog župana. Nakon Pašićeva sloma Perovićev adlatus doletio je u Šibenik, da prouči situaciju i da Perović dobije tačne podatke, kakav dojam je učinilo slom Pašićeve Perovićeve banditske politike u sjevernoj Dalmaciji. Osim toga, priča se po grudu, da se je Perovićev adlatus interesirao, da saznađe imena švercera sa svilom i šverceru austrijskih srebrnih kruna.

Neka se samo Perović služi ovakovima! Služilo mu na čast.

Otvor pučke škole na selu. Ako svi znaci ne varaju može se dogoditi, da nastupne školske godine bude otvorena pučka škola još davno prije svjetskog rata tražena, ali bez uspjela. Nadamo se ipak da barem sada u našoj narodnoj državi, molbe triju sela, Dubrave i dvaju Danila, koja imaju svu silu djece za školu, neće ostati glas vapjućeg, tim više što su seljaci voljni

dopeinijeti, jedan dan u naravi za izgradnju školskih zgrada.

Doprinosi za gradnju Lurdske špilje u Šibeniku. Ana Šare Din. 1000.—; Gulan Frana Din 350.—; Jelena Pergin Din. 150 — Ana Štambuk, Evica Ungaro, Šima Baranović Marijn Bogdan, Dumica Despot, Ema Duličić, Ivka Mundić, Korislana Seat, Lydia Maričić, Murlja Kečkemet, Marija Plui, Nella Smolčić, Rosa Grubišić Klarić, Stava Isler, Eliza Arneri, Mila Ivančević, Sofija Vuletin, Katica Beroš, Gašperina Koštan, Katica Kokić, Elvira Lušić svaka po Din. 100.—; Božena Vodanović Din. 70.—; Ljubica Petrović Din. 60.—.

(Nastavak slijedi.)

Zatočeni Radojica. Čakina moza, mali Krade, kada je vidio da će mu čika Baja odprnuti s vlasti, pokušao brže bolje da se dokopa pašusa za inozemstvo. Ali mu to spriječii i ruški zakrči put „prijatelji“ Nastas, pa će još valjda bijedni Krade morati polagati račune o svojim „poštenim djelima“.

Novo ubojstvo orjunaškog plaćenika. Zloglasni Bere Anđelinović počinio je, nakon onoga, nad radnikom Fakinom u Trbovlju, još jedno ubojstvo. U nedjelju u večer pucao je iz revolvra i na mjestu ubio hrvatskog omladinca Marka Zovka ni kriva ni dužna. Nakon toga se je sakrio u podkrovlje jedne kuće gdje ga je policija pronašla. Na dolazak policije misleći, da je to narod, koji će da mu se osveti, pao je „junak“ na koljena i plačući tražio milost. Odveden je u tamnicu i predan u ruke drž. odvjetništva, gdje će konačno imati da odgovara, za svoja brojna zlodjela.

Poreska Kotarska Vlast, obznanjuje u smislu naredjenja čl. 10 br. 1 stava 10 pravilnika od 10 II 1922. br. 5794 o porezu na polovni promet, pozivlje se sve poreske obvezanike, koji su dužni da voda knjigu obavljenog prometa da neodgovilno kroz rok od 8 dana prikažu knjigu obavljenog prometa za drugi tromjeseč 1924. god. I da uplate 1 % noreza, jer u protivnom slučaju udarit će im se globa od 1000 Dinara i otpsat će kazni u smislu čl. 12113 pomenutog zakona.

Direkcija Pošta nam javlja, da je podružna pošta Polača danom 4. jula t. g. privremeno zatvorena.

Njezino razdatno okružje, u koja spada sela Polača, Lišane Tinjske, Tinj, Kakma, Jagodnje donje, Jagodnja gornja Zupačuna, priprejeno je dostavnom okružju pošte i telegrafa Benkova.

Prema tome sve pošiljke za spomenu-ta sela treba unapred upućivati pošti Benkovec.

Zaključak redakcije svaki utorak na podne. Doplai, koji kasnije stignu ne će moći ući list. Toliko na ravanje svim prijateljima koji saraduju u listu.

UREDNIŠTVO.

Gdi predplatnicima na ravanje. Mole se gds. predplatnici da kod pošiljke novaca uvijek navedu njihov broj predplate. Novi se šalju isključivo na ovu adresu:

Upravi lista „DALMATINSKI HRVAT“ (za br. 38.004 Pošt. Ček. Zavoda.) Šibenik.

Izdav. i odg. ured. Medić Niko. Tiskak: Poška Tiskara — Šibenik

Producenti i trgovcima vina.

Nove prvovrsne hrastove vin-ske bačve, takodjer i sa pocinčanim obrucima. dobava odmah sa skladišta uz najjeftinije cijene.

Trnje se preprodavači za Hrvatsko primorje Dalmaciju i Otokne pomne slati na:

ZAGREBAČKA TVORNICA BAČAVA D. D. ZAGREB. I. Pošt. pretinac 182.

ŠTO NE ZNAŠ PITAJ

Univerzalni Informacioni Biro „A R G U S“

Knez Mihailova ul. 35. Tel. 6 25

BEOGRAD

(Pasaž Akademije Nauka)

KOVINE

rogove, papke, kosti, disku, vunu, vinski kamen, kupuje, VREĆE po Din. 4.- komad prodaje Din. dr. za promet sirovina. Zagreb.

Poštovanjem VELKO MOSKOVIĆ.

Opletene bocune (demijzone) u svakoj količini od 3 do 50 litara razaslijem poštom ili željeznicom uz najjeftinije cijene. Veliki izbor staklene, porculanske i luksusne robe. STAKLENE PLOČE svake vrsti, brušena i nebrušena OGLEDALA. REX i ULTREFORM boce i lonce za ukuhavanje voća preporuča

Staklana VJ. FRANZ, Zagreb

Jelačićev trg. 7. Specijalno skladište ljekarskih bočica i laborat. robe.

Nedvojbena obilježja

• Pravog FRANKOVOG: dodatka kavi- i to i • „Franc“ i • mlinac“ naročito se ističu na novoj, sređi: plavo-bijeloj etiketi, za kutije. • Pravi FRANK: s mlincem“ nesadokrljiv je u aromi, tsku i izdašnosti. —